

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Medlem da paastaa, at Fortjenesten for Landbruget er lige saa stor ved Produktion af de store Svin til Tyskland som ved Produktion af Baconsvin? Det er det, der er afgørende. Det ærede Medlem kan være sikker paa, at hvis jeg har Ret i, at Fortjenesten er mindre, kommer de store Svin ikke frem i det Antal, som man kunde være kommet af med dem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kyed har Ordet for en kort Bemærkning.

Kyed: Jeg vil dertil svare, at vi stod med Tysklandssvin paa det Tidspunkt, Forhandlingerne med Tyskland blev ført. Ved man ikke, at mange af disse Svin, der var produceret med Eksport for Øje, blev solgt paa Hjemmemarkedet, og med hvilket Resultat? At man havde betalt Leverandørerne med 1 Kr. 21 Øre pr. kg levende Vægt og maatte sælge paa Hjemmemarkedet til 1 Kr. 10 Øre pr. kg slagtet Vægt for overhovedet at komme af med Svinene. Det er Forholdet.

Med Hensyn til Søerne ved dog enhver, og det maa ogsaa den højtærede Minister vide som forhenværende Landmand, at man ikke kan sælge Svinene som Søer, før de har faaet Grise. Før kan de ikke sælges paa Hjemmemarkedet som Slagtesøer og ikke sælges uden Kort, og saa er Grisene kommet til Verden og gaaet ind i Produktionen.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Naar Tællingerne hver Gang viser, at der er for mange Søer i Forhold til de Baconsvin, vi kan komme af med, saa er Forklaringen den ganske simple, at Landmændene holder en hel Masse Søer, som de hurtigt slagter, fordi det giver en større Fortjeneste end at levere de kortløse Svin — det er selvfølgelig Sandheden. Dernæst vil jeg gerne sige: Hvorfor skal man dog tvinge eller trygle eller true Landmændene til at levere store Svin til en billigere Pris, som Landmændene ikke har nogen stor Fortjeneste af at producere, men som Forbrugerne vilde være glade ved at spise som Baconsvin? Hvorfor ikke gaa den simple Vej at lade os producere de Baconsvin, som giver den største Fortjeneste, og som Forbrugerne hellere vil spise til en rimelig Pris.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2

vedtoges enstemmigt med 90 Stemmer.

§ 1, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3

vedtoges enstemmigt med 90 Stemmer.

Ændringsforslag Nr. 4

vedtoges uden Afstemning.

§ 2, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 332 af 15. December 1934 om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsleshedsudgifter.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4081; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 2105).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Strøm): Som det vil ses af Betænkningen, er der ikke i Udvalget opnaaet Enighed om det til Behandling værende Lovforslag. For at give Loven en mere bestemt Form stiller et Flertal bestaaende af Socialdemokraterne og Det radikale Venstres Udvalgsmedlemmer et Ændringsforslag, der tager Sigte herpaa. Den gældende Lov indeholder en Bestemmelse, der siger, at saafremt en Kommune for at skaffe de i Kommunen bosatte arbejdsløse Beskæftigelse i Stedet for offentlig Hjælp iværksætter mindre betydelige Arbejder, som ellers ikke for Tiden vilde være bragt til Udførelse, kan Kommunen erholde mellemkommunal Refusion for en Del af Udgifterne til Arbejdsløn. Formaålet